

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 11 / ... / 22 JUNI 2017**

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., ..., ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door
..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 31 maart 2017 heeft ..., namens ..., beroep ingesteld tegen de beslissing van 13 februari 2017 van de raad van bestuur van ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de terugzetting in rang wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vastbenoemd directeur aan de ... te

Wanneer de raad van bestuur van de Scholengroep verneemt dat verschillende personeelsleden zich beklagen over een aantal aspecten in het functioneren van verzoekster, beslist hij op 21 juni 2016 om de Onderzoeksce van het GO! te belasten met een onderzoek. De onderzoeksopdracht wordt als volgt omschreven: "Onderzoek van het personeelsbeleid en leiderschapstijl van ... en dan meer in het bijzonder van de klachten die door de personeelsleden t.a.v. Arista/onderhoud dico werden geformuleerd."

Op basis van ontvangen klachten beslist de raad van bestuur op 13 september 2016 om de Onderzoekscel te vragen prioritair een onderzoek te voeren naar het fictief inschrijven van leerlingen en het onder druk zetten van leerkrachten daarbij, evenals naar onregelmatigheden bij de bestelling van boeken bij Standaard Boekhandel. De raad van bestuur beslist om daarover een tuchtrechtelijk onderzoek te openen. Deze beslissing wordt verzoekster meegedeeld met een aangetekend schrijven dd. 15 september 2016.

Op 30 september 2016 beslist de algemeen directeur bij hoogdringendheid om de Onderzoekscel te gelasten met een bijkomende onderzoeksopdracht. Het betreft nu mogelijke onregelmatigheden bij het registreren van afwezigheden van leerlingen in het schooljaar 2015-2016. Deze beslissing wordt verzoekster meegedeeld met een aangetekend schrijven dd. 3 oktober 2016. De beslissing van de algemeen directeur van 30 september 2016 wordt bekrachtigd door de raad van bestuur op 25 oktober 2016, die beslist dat ook voor deze feiten een tuchtdossier wordt opgestart.

Op 21 oktober 2016 legt de Onderzoekscel het onderzoeksrapport ‘Onderzoek naar het inschrijven van fictieve leerlingen en naar de bestelling van boeken bij Standaard Boekhandel en de rol van ..., directeur ... daarin’ neer. Op 9 november 2016 legt de Onderzoekscel het onderzoeksrapport ‘Onderzoek naar de manier waarop ... als directeur van ... de aanwezigheidsregistratie in het schooljaar 2015-2016 heeft opgevolgd, in het bijzonder de problematische afwezigheden’ neer. Op 15 november 2016 volgt een addendum bij dit rapport.

Na kennis te hebben genomen van de onderzoeksverslagen van de Onderzoekscel, beslist de raad van bestuur op 28 november 2016 om voor de feiten vermeld in de onderzoeksrapporten een tuchtprocedure in te stellen tegen verzoekster en haar uit te nodigen voor een hoorzitting in het kader van de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’.

Daarop wordt verzoekster door de algemeen directeur met een aangetekende brief dd. 1 december 2016 uitgenodigd om zich op 19 december 2016 voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

- *“1. aan hiërarchisch ondergeschikte personeelsleden de opdracht te hebben gegeven een aantal leerlingen die niet op school aanwezig waren als aanwezig te registreren:*
 - *de leerling ... voor de volledige schooljaren 2014 – 2015 en 2015 – 2016;*
 - *de leerlinge ... voor het volledige schooljaar 2015 – 2016;*
 - *de leerlinge ... vanaf begin oktober 2015 voor de rest van het schooljaar 2015 – 2016;*
 - *de leerlinge ... vanaf begin oktober 2015 voor de rest van het schooljaar 2015 – 2016;*

waardoor deze leerlingen ten onrechte als regelmatige leerlingen werden beschouwd, ze voor de school lestijden genereerden voor anderstalige nieuwkomers, de school ook een toelage hiervoor ontving, deze leerlingen ook meetelden voor de berekening van het lestijdenpakket en de dotatieregeling van het daaropvolgende schooljaar;
- *2. de opdracht te hebben gegeven aan een hiërarchisch ondergeschikt persoon, ..., administratief medewerker, of minstens de inspirator te zijn geweest van deze constructie, om een bestelling te plaatsen bij Standaard Boekhandel (d.d. 13 april 2016) voor een bedrag van 23 000 euro, waarbij op de bestelbon die door u gehandtekend werd slechts een bestelling van 12 000 euro vermeld werd, waarbij deze bestelbon geen duidelijke beschrijving van de bestelling bevat, niet, zoals voorgeschreven, gehandtekend werd door de algemeen directeur, geen prijsvergelijking, wat bij bestellingen van dergelijke omvang een verplichting is in het kader van de regelgeving op de overheidsopdrachten, werd gedaan, de budgetcontrole omzeild werd, het factuurbedrag (23 091,26 euro) het beschikbare budget overtrof en een begrotingswijziging moest worden doorgevoerd;*
- *3. er niet te hebben op toegezien dat de afwezigheidsregistratie van de leerlingen tijdens het schooljaar 2015 – 2016 op een correcte wijze verliep, wat er niet alleen in resulteerde dat op 19 augustus 2016 voor 58 leerlingen weliswaar de afwezigheden werden geregistreerd maar niet omgezet in de voorziene codes, maar de*

school ook geen zicht had op de zogenaamde B-codes (problematische afwezigheden) die als de 10 B-codes worden bereikt, de school verplichten tot het nemen van acties (aanspreken van de ouders, inschakelen CLB) waarbij bij niet-optreden de school in principe voor de betrokken leerling de financiering verliest en de leerling niet meetelt voor de berekening van het lestijdenpakket, wat voor 4 leerlingen (... , ... , ... , ...) het geval zou kunnen zijn.”

Verzoekster wordt gehoord op 19 december 2016. Zij formuleert een verzoek tot wraking van enkele leden van de raad van bestuur en vraagt ook een aantal getuigen te horen. De hoorzitting wordt vervolgd op 10 januari 2017. Er wordt die dag beslist het verzoek tot wraking te verwerpen, om reden dat een wraking enkel betrekking kan hebben op de persoonlijke positie van een lid van de raad van bestuur ten opzichte van het personeelslid en dat het niet volstaat om een aantal feitelijkheden te vermelden zonder ‘objectieve elementen aan te tonen’. Op vraag van verzoekster tot uitstel van de behandeling van de zaak, vindt een bijkomende hoorzitting plaats op 13 februari 2017.

Na de hoorzitting van 13 februari 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep dat de drie tenlasteleggingen bewezen zijn. Het voorstel om de verzoekster de tuchtstraf ‘ontslag’ op te leggen wordt bij staking van stemmen verworpen en bij gewone meerderheid wordt de tuchtstraf van ‘de terugzetting in rang’ opgelegd. Die beslissing wordt haar ter kennis gebracht met een brief die aangetekend met bewijs van ontvangst wordt verstuurd op 13 maart 2017.

Tegen deze beslissing tekent ..., namens ... op 31 maart 2017 beroep aan bij de Kamer van Beroep.

2. Het procedureverloop

... heeft namens verwerende partij met een e-mail dd. 25 april 2017 het administratief dossier ingediend.

... heeft namens verzoekende partij met een aangetekende brief dd. 26 april 2017 een verzoek tot wraking van dhr. A. VANDROMME, plaatsvervangend lid van de Kamer van Beroep, neergelegd.

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 19 mei 2017 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 11 april 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Met een mail van 6 juni 2017 heeft ... nog een 'replieknota' op het verweer ingediend, met daarbij een bewijsstuk. De replieknota is een stuk dat niet voorzien is in het procedurereglement voor de Kamer van Beroep en wordt buiten de debatten gehouden. Het bijgevoegd document daarentegen -zijnde een verklaring van 1 juni 2017 van ... over de omstandigheden waarin hij uit de school ontslag genomen heeft- wordt wel bij het dossier gevoegd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Met een mail van 12 juni 2017 heeft ... zijn verbazing uitgedrukt over mogelijks laakbare mededelingen die na de bijeenkomst van de Kamer van Beroep van 8 juni 2017 verspreid zouden zijn.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 31 maart 2017 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. Over het verzoek tot wraking

André VANDROMME maakt geen deel uit van de Kamer van Beroep die de verzoekster hoort en over haar zaak beraadslaagt. Het wrakingsverzoek is onontvankelijk.

5. Over de grond van de zaak

5.1. De verzoekster formuleert in eerste instantie een aantal ‘procedurele grieven’ die onder meer betrekking hebben op de totstandkoming van de beroepen beslissing.

Zij stelt dat enkele leden van de raad van bestuur, waaronder de algemeen directeur -die zich verweerd heeft tegen het standpunt van de verzoekster over het eerste tuchtfeit en aldus zijn betrokkenheid bij de zaak zelf heeft aangetoond-deelgenomen hebben aan de beraadslaging, terwijl zij gewraakt waren en over die wraking geen rechtsgeldige beslissing werd genomen, aangezien de gewraakten hebben deelgenomen aan de stemming over hun wraking. Zij stelt ook dat het tuchtdossier niet zorgvuldig samengesteld en onvolledig was omdat er geen enkel stuk in is opgenomen over haar evaluatie of haar functioneren en omdat er niet uit blijkt dat de directeur hiërarchisch ondergeschikt is aan de coördinerend directeur.

5.2. De verwerende partij wijst op de volheid van bevoegdheid van de kamer van beroep en voegt daaraan toe: er bestaat voor de raad van bestuur geen procedure om te beslissen over een vraag tot wraking, vooringenomenheid is zeker niet aangetoond en bovendien is de algemeen directeur slechts raadgevend lid van de raad van bestuur; de leemten die de verzoekster tegen het tuchtdossier naar voren brengt, kunnen door haarzelf opgevuld worden en in ieder geval zijn zij, omdat zij over de evaluatie gaan, niet relevant voor het tuchtdossier en bestaat er geen stuk waaruit de hiërarchische ondergeschiktheid van de directeur aan de coördinerend directeur zou moeten blijken.

5.3. Het beroep tegen een tuchtstraf heeft devolutieve werking: de Kamer van Beroep is op dezelfde wijze als de raad van bestuur bevoegd om een regelmatig bij haar aangebrachte tuchtzaak te onderzoeken en daarin een beslissing te nemen die in de plaats komt van het beroepen besluit. De Kamer van Beroep stelt te dezen vast dat de beroepen beslissing niet tot stand is gekomen met miskenning van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen en dat er ook geen

bepalingen geschonden zijn die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissing als niet bestaande moet worden beschouwd.

De mogelijke onregelmatigheid doordat enkele personen zich van deelname aan de beraadslaging zouden moeten onthouden hebben of doordat de raad van bestuur bepaalde stukken buiten zijn beoordeling zou gehouden hebben, verhindert de Kamer van Beroep niet zich over de tuchtzaak te buigen.

6.1. De verzoekster stelt voorts, wat de tuchtprocedure voor de Kamer van Beroep betreft, dat algemeen directeur ... en coördinerend directeur ... voor de raad van bestuur niet hebben willen getuigen, maar dat ... daar wel een leugenachtige verklaring heeft afgelegd en dat ... zijn verantwoordelijkheid voor de gebeurtenissen blijft ontkennen. Zij vraagt de Kamer van Beroep de twee personen als getuigen te horen.

6.2. De verwerende partij wijst op een tegenstrijdigheid in de opstelling van de verzoekster, aangezien zij nu de algemeen directeur als getuige wil laten oproepen terwijl zij zelf voor de raad van bestuur heeft opgeworpen dat de algemeen directeur vooringenomen was en zich buiten de zaak moest houden. Ook de oproeping als getuige van ... heeft geen zin, aangezien zij schriftelijk een verklaring heeft afgelegd waarin zij haar betrokkenheid bij de zaak ontkend heeft en het de enige bedoeling van de verzoekster is een kruisverhoor uit te lokken om de coördinerend directeur valselijk te kunnen beschuldigen.

6.3. De Kamer van Beroep beslist autonoom over het bewijs van de feiten, de tuchtrechtelijke toerekenbaarheid ervan aan het personeelslid en de strafmaat. Zij kan op vraag of ambtshalve getuigen horen, maar is daartoe niet verplicht. Te dezen zijn de stukken van het dossier voldoende duidelijk om een gefundeerde beslissing te nemen. Het is overigens niet duidelijk wat de betrokken personen aan hun geschreven verklaring zouden kunnen toevoegen.

7.1. De verzoekster betwist niet zozeer de feiten die aan de eerste tenlastelegging ten grondslag liggen - aan ondergeschikten opgedragen te hebben om leerlingen die niet op school aanwezig waren als aanwezig te beschouwen- maar wel de

kwalificatie ervan als tuchtfeit in haren hoofde. Zij stelt met name dat zij handelde in opdracht van coördinerend directeur (codi) ... of minstens met het ‘instemmend medeweten’ van laatstgenoemde. Zij betoogt dat de beslissing van de raad van bestuur uitgaat van een misvatting van het begrip “hiërarchie”, dat inhoudt dat een ambtenaar niet mag weigeren een order van een bovengeschiedte uit te voeren. In dit geval is -minstens mocht zij daarvan uit gaan- de verzoekster ondergeschikt aan de coördinerend directeur, die zelf de spreekbuis is van de algemeen directeur. Dit gegeven geldt minstens als een vermoeden waaromtrent de verwerende partij het tegenbewijs moet leveren. Voor het bestaan van een ‘opdracht, minstens een goedkeuring’ van haar handelen verwijst de verzoekster naar de getuigenverklaring van ..., van ..., onderwijzeres, en van ..., de echtgenoot van de verzoekster. In ieder geval was de registratie van afwezige leerlingen “een algemeen gekend, minstens getolereerd, systeem binnen de scholengroep, minstens binnen de beschreven hiërarchische lijn van de betrokken school” en was de opstelling van ... gericht op het in stand houden van de onthaalklas voor anderstaligen. Zij besluit: het onderzoek was ‘manifest lacunair’ omdat nooit is gepeild naar de betrokkenheid van de algemeen directeur en de coördinerend directeur; het onderzoek is gestuurd door de algemeen directeur; aangezien de algemeen directeur en de coördinerend directeur op de hoogte waren van de registratiekwestie is het tuchtfeit dat haar nu wordt ten laste gelegd, verjaard.

7.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekster, nadat zij zich onttrokken heeft aan het onderzoek door de Onderzoekscl GO!, mist tracht te spuiten rond zeer duidelijke feiten. Zij verwijst naar artikel 14, §1, van het bijzonder decreet betreffende het Gemeenschapsonderwijs en stelt dat de verzoekster, als schooldirectrice, verantwoordelijk voor de manier waarop zij haar bevoegdheden uitoefent. Om de betrokkenheid van ... te bewijzen verwijst de verzoekster naar getuigenissen die steunen op verklaringen van haarzelf. In ieder geval reikt de verzoekster geen enkel element aan dat kan wijzen op het bestaan van een bevel of een opdracht van de hiërarchie en hoe dan ook is zij het die de tuchtfeiten begaan heeft.

7.3.1. De verwerende partij stelt terecht dat krachtens artikel 14, §1, 1° van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs de

schooldirecteur bevoegd is voor “de algemene en pedagogische organisatie van de school”. De verzoekster is derhalve bevoegd voor de organisatie van de registratie van de kinderen.

7.3.2. De verzoekster ontkent niet dat de klasleerkrachten in vier gevallen op haar aansturen bij het invullen van de klaslijsten een leerling, waarvan de school geen bericht van schoolverandering had ontvangen, als aanwezig hebben beschouwd, hetgeen de school bepaalde voordelen opleverde inzake lestijden en financiële middelen. Kan uit het verhoor van de betrokken leerkrachten nog enige twijfel blijken over de vraag van wie -de schooldirecteur of haar medewerker- zij de opdracht kregen, dan is de verklaring van ... duidelijk: ook hij kreeg zijn instructies van de verzoekster.

7.3.3. De verzoekster voert aan dat zij slechts een pion was in een van boven haar gedirigeerde operatie: de foutieve registratie zou steunen op een order, minstens een stilzwijgend goedkeuren van de coördinerend directeur en de algemeen directeur.

Van die stelling levert de verzoekster niet het minste bewijs: geen begin van bewijs over een opdracht of een vraag ligt voor. Terecht stelt de verwerende partij overigens dat de getuigenissen die de verzoekster aanbiedt slechts verklaringen uit de tweede hand kunnen opleveren: zij gaan allen terug op verklaringen van de verzoekster zelf. En voor zover meegegaan zou kunnen worden -want ook hier wordt geen bewijs aangebracht- in de redenering van de verzoekster dat de registratie van afwezige kinderen een algemeen bekend gegeven was binnen de scholengroep, kan dit de verzoekster niet vrij pleiten, aangezien zij als schooldirecteur steeds de juridische verantwoordelijkheid draagt.

7.3.4. De Kamer van Beroep valt voor het overige de redenering van de raad van bestuur bij. Het tuchtfeit, als omschreven door de raad van bestuur, is terecht aan de verzoekster ten laste gelegd.

8.1. De tweede tenlastelegging betreft het geven van de opdracht aan administratief medewerker ... -of minstens de inspirator geweest te zijn van de constructie- om in april 2016 een bestelling boeken te plaatsen bij Standaard

Boekhandel voor een bedrag van 23 000 euro terwijl op de bestelbon slechts 12 000 euro vermeld wordt, er geen nadere beschrijving van de bestelling gebeurde, de bestelbon niet door de algemeen directeur gehandtekend werd, er geen prijsvergelijking gebeurde zodat de budgetcontrole omzeild werd, de beschikbare middelen overschreden werden en een begrotingswijziging noodzakelijk werd.

De verzoekster stelt dat de raad van bestuur niet bewijst dat zij welbewust haar handtekening op de bestelbon plaatste, noch dat ... zijn handelwijze vooraf met haar zou besproken hebben of dat het met de verwijzing naar een bedrag van 12 000 euro de bedoeling zou geweest zijn te vermijden dat de financiële cel van de scholengroep zou gealarmeerd worden. De raad van bestuur heeft zich gesteund op de veronderstelling dat ... niet zelfstandig gehandeld zal hebben, maar daar zijn geen aanwijzingen voor -het is ... die de rekenplichtige is- en zij is derhalve kennelijk onredelijk. Uit de ondertekening van de bestelbon afleiden dat de verzoekster de opdrachtgever of inspirator is van de constructie is kennelijk onredelijk; integendeel het bewijst dat iemand anders -...- het initiatief heeft genomen, hetgeen bevestigd wordt door het feit dat de bestelbon de datum van 3 maart 2016 draagt. De ondertekening bewijst ook niet dat de bestelling getoetst werd aan het budget want voor bestellingen van meer dan 3000 euro is de ondertekening van de algemeen directeur nodig. Er wordt ook niet duidelijk gemaakt waarom de verzoekster zou meegewerkt hebben aan een misleidende bestelbon terwijl het dossier toch langs de algemeen directeur moet passeren en hij de misleiding zeker zou opgemerkt hebben. Tenslotte heeft het gebeurde een plaats in het gedoogbeleid binnen de school, want ook het voorgaande jaar is zo gehandeld, ook in andere scholen van de scholengroep.

8.2. De verwerende partij verwijst naar de conclusie van het onderzoeksrapport over de tweede tenlastelegging. Zij voegt daaraan toe dat de bestelbon door de verzoekster ondertekend is, dat zij zicht heeft op “het grensbedrag van de facturen en op haar schoolbudget” en dat het niet opgaat de algemeen directeur te beschuldigen omdat hij precies door het toedoen van de verzoekster geen factuur gezien heeft en zich vervolgens post factum verplicht heeft gezien via de tucht in te grijpen.

8.3.1. Uit het onderzoeksrapport blijkt in alle duidelijkheid dat ... als rekenplichtige een bestelbon voor Standaard boekhandel met referte ‘marc3.3.16-1’ heeft opgemaakt met de omschrijving ‘werk- en leerboeken schooljaar 16-17’ voor een bedrag van 12.000 euro en dat de verzoekster die bestelbon in de rubriek ‘directie’ ondertekend heeft. Die ondertekening is volgens de “procedure aankopen” in de school vereist als goedkeuring van de directie van de bestelling, hetgeen vereist dat zij een duidelijk zicht heeft op wat besteld wordt (te dezen welke boeken, hoeveel en welke prijs). In dit geval is de bestelbon algemeen gesteld -geen hoeveelheden, geen duidelijke omschrijving en geen prijs- en heeft de verzoekster, door zonder meer te ondertekenen, de op haar rustende goedkeuringsverplichting - ook wat betreft de aanrekening op het budget- miskend. Zij kan zich, om aan haar verplichting te ontkomen, niet verschuilen achter vereiste “bijkomende goedkeuringen” van de algemeen directeur of van andere personen die op de bestelbon voorkomen. Overigens treft in dit geval de algemeen directeur geen verwijt, aangezien het precies op zijn niveau is dat de gebreken aan de bestelbon opgemerkt zijn.

8.3.2. Door de ondertekening van de bestelbon zonder haar opdracht ter zake nagekomen te zijn, heeft de verzoekster meegewerkt aan een systeem van bestelling waarbij de voorgeschreven regels miskend werden en waarbij de school uiteindelijk een factuur van 23.091 euro gekregen heeft, een bedrag dat niet beschikbaar was.

8.3.3. De Kamer van Beroep acht het niet relevant uit te maken of de verzoekster aan ... de opdracht heeft gegeven om een ontoereikende bestelbon op te maken dan wel of zij de inspirator is van het systeem of dat in gemeen overleg hebben gehandeld. De vaststelling volstaat dat zij als hiërarchische meerdere van ... goedkeuring moest geven aan -en de verantwoordelijkheid opnemen voor- de bestelling en dat zij daarbij tekort geschoten is.

8.3.4. Onder voorbehoud van die aanpassing heeft de raad van bestuur de tweede tuchtinbreuk terecht als een tuchtfeit tegen de verzoekster aangehouden.

9.1. De derde tenlastelegging betreft de controle op de aanwezigheidsregistratie door de leerkrachten tijdens het schooljaar 2015-2016. De verzoekster stelt dat niet

betwist wordt dat de klastitularissen voor de aanwezigheidsregistratie moeten instaan en dat voor de controle daarop afspraken gemaakt zijn. De overheid heeft geen echt controlemechanisme uitgewerkt. Ten onrechte wordt haar verweten dat er geen termijn is bepaald waarbinnen de afwezigheden in codes moeten omgezet worden, want een algemene regel stellen is niet mogelijk; regelmatig voerde ... controle uit en die controles werden aan de directeur bezorgd; uit niets blijkt overigens dat het omzetten van codes ook nog in de maand juni mag gebeuren en dat, concreet toegepast op de hier vastgestelde tekortkomingen, het weinig of geen verschil zou uitmaken voor wat de problematische afwezigheden betreft, aangezien er slechts in 5 gevallen sprake kan zijn van een probleemgeval. Het vaststellen van een concreet controlemechanisme is een probleem dat in de evaluatie thuis hoort. Waar de klastitularissen hun nalatigheden op een gebrek aan controle willen afwentelen stelt de verzoekster dat er wel degelijk een controle bestaat, dat geen regel een controleplicht instelt noch de frequentie ervan en dat de directeur nooit een instructie heeft gekregen met betrekking tot die controle. Zij besluit dat de raad van bestuur de onderzoekscel volgt in zijn stelling dat de school weinig of geen initiatieven neemt om de problematische afwezigheden van kortbij op te volgen, maar dat de verzoekster toch niet verweten kan worden onvoldoende initiatieven te hebben genomen.

9.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekster op grond van artikel 14 van het bijzonder decreet gemeenschapsonderwijs verantwoordelijk is voor de juistheid van de aanwezigheidsgegevens en verliest zij uit het oog dat de omzendbrief NO/2012/01 stelt dat de aan- en afwezighedsgegevens van de leerlingen “bij voorkeur dagelijks en uiterlijk binnen de week” ingeleverd moeten worden.

9.3.1. De raad van bestuur heeft op basis van de conclusies van de onderzoekscel gesteld dat hij aan de verzoekster geen verwijt maakte over de correcte registratie van de aan- en afwezigheden (een probleem van de leerkrachten) maar wel over “het bewaken dat de registratie van de afwezigheden correct gebeurt en dat aan deze afwezigheden de voorgeschreven acties worden gekoppeld” en dat de verzoekster, ook al bestonden er daaromtrent geen richtlijnen, terzake verantwoordelijk gesteld kan worden. Dat het takenpakket van een directeur niet gedetailleerd maar in

algemene termen omschreven is vermindert de verantwoordelijkheid niet en de verzoekster had zelf “een sluitend controlesysteem” moeten ontwikkelen.

9.3.2. In het onderzoeksverslag wordt, in de rubriek “analyse” gewezen op het belangrijk gegeven “dat de afwezigheidsregistratie op schoolniveau wordt gemonitord en dat er tijdig wordt ingegrepen als klastitularissen op dat vlak administratief nalatig zijn”. Er wordt gesteld dat in dit geval “op het niveau van de opvolging de school gefaald heeft”, doordat de controle, die meer is dan een “louter administratieve ingreep”, beperkt was tot een eenmalig toezicht in juni door de administratief medewerker. Er wordt aan toegevoegd dat, aangezien de afwezigheidsregistratie in de loop van het schooljaar niet werd opgevolgd, de school er geen correct zicht op had wanneer de leerlingen de kaap van de tien B-codes haalden en dus niet wist wanneer zij actie moest ondernemen. In de rubriek ‘besluit’ wordt gesteld dat “... geen formele afspraken met hen had gemaakt over de termijn waarop de horizontale streepjes in codes moesten omgezet worden” en dat de klastitularissen “niet werden aangesproken” op hun nalatigheid om de afwezigheden in codes om te zetten, aangezien noch de administratief medewerker, noch de directeur de afwezigheidsregistratie van de leerkrachten opvolgde en de controle in juni verzandde tot een louter administratieve formaliteit teneinde in orde te zijn voor de controle van de verificateur.

9.3.3. De Kamer van Beroep kan niet buiten de vaststelling dat de verwerende partij niet betwist dat de omzetting van de afwezigheden in codes tijd vergt en dat voor die omzetting geen rechtlijnige instructies gegeven kunnen worden: elke afwezigheid moet opgevolgd en onderzocht worden en er moet uitgemaakt worden of ze problematisch is. Die noodzakelijke individuele beoordeling heeft tot gevolg gehad dat de leerkrachten zich lijdzaam opstelden en blijktbaar heeft de verzoekster daar genoeg mee genomen, wat een tekortkoming uitmaakt. Evenwel heeft de verwerende partij zelf geen antwoord klaar voor het probleem: zij duidt met name niet aan welk systeem de vereiste consistentie zou vertonen. Anders gesteld: zij verwijt aan de verzoekster geen sluitend controlesysteem te hebben uitgewerkt, maar blijft in gebreke aan te tonen welke instructies zij zelf ter zake aan de verzoekster gegeven heeft om haar toe te laten een sluitende controle op te zetten.

9.3.4. In die omstandigheden is de Kamer van Beroep van oordeel dat de feiten niet als een tuchtfeit aan de verzoekster ten laste gelegd kunnen worden.

10.1. De verzoekster gaat niet akkoord met de strafmaat. Zij wijst erop dat de raad van bestuur geen zelfstandige strafmaat opgeeft voor het tweede en derde tuchtfeit en die feiten dus niet ‘strafwaardig’ acht. Zij stelt voorts dat de verzoekster zonder enig bewijs allerlei strafrechtelijke kwalificaties aangesmeerd krijgt (fraudeur, dief, oplichtster) en dat zulks het bestuur toeliet de strafmaat initieel zeer hoog te bepalen om dan, rekening houdend met verzachtende omstandigheden, tot de beroepen beslissing te kunnen komen. Want verzachtende omstandigheden zijn er: zij is 56 jaar, op het einde van haar carrière en door de tuchtstraf moet zij opnieuw als leerkracht voor de klas staan; het loonverlies zal wegen op haar gezin met drie studerende kinderen; zij werd nooit geëvalueerd en heeft nooit de gelegenheid gekregen om haar aan te passen aan opmerkingen over haar functioneren; zij heeft samen met haar team de school tot bloei gebracht, wil werken aan haar gebreken en stelt vast dat de algemeen directeur en de coördinerend directeur zelf ook fouten hebben begaan met betrekking tot de vastgestelde tuchtfeiten.

10.2. De Kamer van Beroep is met de raad van bestuur van oordeel dat en waarom het eerste tuchtfeit zeer ernstig is: het komt neer op fraude. Dat die fraude tot geen persoonlijke verrijking heeft geleid, doet niets af aan de ernst van de inbreuk. In tegenstelling tot de raad van bestuur acht de Kamer van Beroep daarnaast het tweede tuchtfeit op zich toch ook van groot belang: het verwaarlozen van haar goedkeuringsbevoegdheid op het vlak van te plaatsen bestellingen is eveneens een ernstige inbreuk op de ambtsplichten van de verzoekster.

10.3. De tuchtstraf van de terugzetting in rang, waarbij de verzoekster alle verantwoordelijkheden als leidinggevende verliest, is de gepaste straf voor de twee weerhouden inbreuken. De verzachtende omstandigheden waar de verzoekster naar verwijst zijn niet van aard om een lichtere tuchtstraf te rechtvaardigen en de verzoekster verder als directeur te laten fungeren.

10.4. De vraag rijst evenwel of de verzoekster wel in rang teruggezet kan worden, aangezien zij, voorafgaand aan haar benoeming tot directeur, slechts tijdelijk

aangesteld was. Het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs - artikel 61- biedt geen duidelijkheid.

Aangenomen wordt dat de terugzetting van het personeelslid tot de status die het bekleedde voor zijn toelating tot het ambt waarin het tuchtrechtelijk bestraft wordt, onmogelijk is wanneer het personeelslid daarmee ook zijn status van vast benoemd personeelslid van het GO! verliest. Dat zou immers een bijkomende straf zijn die niet in de decretale regeling is voorzien. Maar evenzeer dient in het algemeen aangenomen dat de terugzetting slechts mogelijk is naar een ambt waarvoor het personeelslid de bekwaamheidsbewijzen bezit die nodig zijn om daarin vast benoemd te worden.

10.5. Blijkens het personeelskader van de school is het ambt dat in de hiërarchie het dichtst bij dat van schooldirecteur ligt dat van onderwijzer. De verzoekster voldoet aan de voorwaarden om in dat ambt benoemd te worden. Zij wordt derhalve in dat ambt teruggezet.

10.6. De verzoekster is een personeelslid van de scholengroep 20. De raad van bestuur zal krachtens artikel 67, §3 van het decreet rechtspositie de instelling moeten aanwijzen waarin de verzoekster, als vast benoemd onderwijzer, een betrekking zal invullen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 8 juni 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de terugzetting in rang, met unanimititeit,

Enig artikel

De beslissing van de raad van bestuur van ... van 13 februari 2017 waarbij ... de tuchtmaatregel van de terugzetting in rang wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 22 juni 2017.

De Kamer van Beroep was op 8 juni 2017 samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren M. CASTELEYN, T. SCHURMANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

De Kamer van Beroep was op 22 juni 2017 samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren T. SCHURMANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER en de heer C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, mevrouw L. VANDECAN en de heer T. SCHURMANS niet deel aan de stemming.

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE